

Wprowadzenie do umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią

Zrównoważony rozwój

Zaangażowanie na rzecz zrównoważonego rozwoju

UE jest zdeterminowana zagwarantować, by jej polityka handlowa i umowy handlowe wspierały zrównoważony rozwój. Umowa o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią nie jest w tej kwestii wyjątkiem: utrzyma ona istniejącą unijną ochronę socjalną i ochronę konsumentów i normy środowiskowe, podobnie jak inne niedawne umowy handlowe UE, w tym umowy z Kanadą (CETA) i Wietnamem.

Umowa wyraźnie stwierdza, że jej postanowienia nie mogą powstrzymać UE od przyjmowania środków zapewniających ochronę życia i zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin lub ochronę środowiska. Kwestia ta jest wielokrotnie powtarzana w umowie, na przykład w rozdziałach dotyczących:

- dobrych praktyk regulacyjnych,
- współpracy regulacyjnej;
- zdrowia zwierząt i roślin oraz bezpieczeństwa żywności,
- barier technicznych w handlu,
- handlu i zrównoważonego rozwoju.

W umowie uznaje się fakt, że UE i Japonia mają prawo do przyjmowania podejścia ostrożnościowego przy opracowywaniu i wdrażaniu środków zapewniających ochronę środowiska lub warunków pracy.

Bez wyścigu w dół

W umowie obie strony zobowiązują się do skutecznego egzekwowania swoich przepisów krajowych dotyczących ochrony środowiska i praw pracowniczych. Strony zobowiązują się również do powstrzymania się od liberalizacji tych przepisów w celu wspierania handlu lub inwestycji lub w celach protekcjonistycznych.

Rozdział dotyczący zrównoważonego rozwoju

Umowa UE-Japonia zawiera cały rozdział poświęcony handlowi i zrównoważonemu rozwojowi.

Postanowienia tego rozdziału gwarantują UE prawo do wprowadzania własnych regulacji i ustanawiania własnych przepisów ustawowych i wykonawczych oraz poziomów ochrony w odniesieniu do warunków pracy i środowiska.

Zobowiązania międzynarodowe

W rozdziale tym określa się zobowiązania UE i Japonii do skutecznego wdrażania ich zobowiązań w dziedzinie warunków pracy i środowiska.

W kwestii warunków pracy chodzi w szczególności o podstawowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy. Japonia musi jeszcze ratyfikować dwie konwencje, dlatego w rozdziale tym określa się jej zobowiązanie do osiągnięcia postępów w kierunku ratyfikacji.

UE a Japonią

UMOWA O PARTNERSTWIE GOSPODARCZYM

UE i Japonia zobowiązują się również do skutecznego wdrażania zobowiązań wynikających z wielostronnych umów środowiskowych, takich jak:

- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) i porozumienie klimatyczne z Paryża,
- Konwencja o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES),
- Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD).

UE i Japonia zobowiązują się również do:

- ochrony i zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi,
- zajmowania się kwestią różnorodności biologicznej, w tym zwalczaniem nielegalnego handlu dziką florą i fauną,
- zrównoważonej gospodarki leśnej, w tym zwalczania nielegalnego pozyskiwania drewna,
- zrównoważonego rybołówstwa, w tym zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (połowów NNN).

Pozyskiwanie drewna

Rozdział umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią poświęcony handlowi i zrównoważonemu rozwojowi zawiera specjalny artykuł dotyczący lasów i handlu drewnem, w tym nielegalnego pozyskiwania drewna.

Zawarte w tej umowie postanowienia dotyczące pozyskiwania drewna są

bezpośrednio porównywalne z postanowieniami zawartymi w umowie UE z Kanadą (CETA) i tak samo restrykcyjne. Postanowienia te obejmują również handel UE i Japonii z państwami trzecimi.

Rozporządzenie UE w sprawie drewna będzie nadal miało zastosowanie do produktów drzewnych z Japonii. Zobowiązuje ono unijnych importerów do zachowania należytej staranności w transakcjach z dostawcami z Japonii, aby zagwarantować, że w łańcuchu dostaw nie będzie nielegalnego drewna.

Wielorybnictwo

UE jest zdeterminowana, by chronić wieloryby, delfiny i inne walenie. Wielorybnictwo i handel mięsem wielorybim są zakazane w UE, tak więc kwestia ta nie wchodzi w zakres unijnej polityki handlowej.

Umowy handlowe UE nie mogą odnosić się do działań zakazanych w UE, a UE nie negocjuje koncesji handlowych na te produkty.

UE odnosi się do kwestii wielorybnictwa prowadzonego przez państwa trzecie – w tym Japonię – zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i bilateralnym. UE ściśle współpracuje z partnerami o takich samych przekonaniach w ramach Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej będącej najskuteczniejszym organem w kwestii wielorybnictwa; wprowadziła ona moratorium na połowy wielorybów.

Przejrzystość i odpowiedzialność

UE monitoruje swoje umowy handlowe, aby mieć pewność, że są prawidłowo wdrażane.

UE a Japonią

W działania te aktywnie angażuje społeczeństwo obywatelskie.

W odniesieniu do każdej umowy handlowej UE powołuje wewnętrzną grupę doradczą skupiającą przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

Są to następujące organizacje:

- związki zawodowe,
- stowarzyszenia przedsiębiorców,
- stowarzyszenia konsumentów,
- organizacje ochrony środowiska.

Organizacje te wspólnie sprawują nadzór. Omawiają one kwestie dotyczące zrównoważonego rozwoju z przedstawicielami rządów i dopilnowują, by umowy były prawidłowo stosowane. Jest to ważne dla zagwarantowania przejrzystości i odpowiedzialności.

UE powoła wewnętrzną grupę doradczą również w odniesieniu do umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią, aby społeczeństwo obywatelskie mogło aktywnie uczestniczyć we wdrażaniu tej umowy.

Skuteczne wdrażanie

UE i Japonia zobowiązują się również do zapewnienia solidnego, integracyjnego i przejrzystego mechanizmu egzekwowania postanowień rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju.

UE a Japonią

Chodzi między innymi o międzyrządową procedurę rozstrzygania sporów obejmującą poszczególne etapy:

- konsultacje,
- utworzenie komisji złożonej z niezależnych ekspertów,
- publikację sprawozdania tej komisji,
- wdrożenie tego sprawozdania.

Mechanizm ten jest oparty na zasadzie przejrzystości i przewiduje zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego na wszystkich etapach, a także wkład ze strony niezależnych podmiotów, takich jak Międzynarodowa Organizacja Pracy.

Klauzula przeglądowa

Rozdział dotyczący handlu i zrównoważonego rozwoju w umowie o partnerstwie gospodarczym zawiera specjalną klauzulę przeglądową, w której przewidziano procedurę przeglądu zobowiązań zawartych w tym rozdziale, w szczególności w celu poprawy skuteczności ich egzekwowania.